

Kinder Torah®

Parashas Trumah

A Humble Foundation

"Look at that building under construction, Avi."

"It is magnificent, Chaim. What is it?"

"It is a Beis HaMedrash."

"What a beautiful place to learn Hashem's Torah! That man looks like the building supervisor. I would like to ask him a few questions.

Chaim and Avi walk over to the man.

"Excuse me sir, are you in charge of construction of this building?"

"Yes I am, young man."

"It is a truly beautiful structure."

"Boruch Hashem."

"How many people will sit in this Beis HaMedrash?"

"B'ezras Hashem there will be 700 seats."

"What a Kiddush Hashem. Sir, what is the most important part the construction of this great building?"

"The foundation, young man. The entire structure is built upon huge blocks of steel reinforced concrete. The weight of the whole building rests upon them. If one is even slightly larger than the other, the walls will not be straight, and the structure will eventually collapse."

"That is very interesting, sir. Is this a new concept?"

"Far from it, young man. The *Mishkan* (Tabernacle) built by Betzalel in the desert over 3000 years ago rested on the same principle."

"Really? I thought it was a portable structure."

"It was. However, the boards that formed the walls rested upon 'adanim,' square pegs with holes in them. These pegs were made of silver, and the boards were inserted into the holes."

"Where did the silver come from, sir?"

"Each one of the 603,550 men of Klal Yisrael contributed half a shekel of silver (Shemos 38:26). Those half-shekels were melted down to make 96 *adanim*."

"Could a rich man contribute more?"

"Definitely not. This *trumah* had to be an equal amount from every Jew."

"Why, sir?"

"That is a very deep subject, young man. The Keli Yakar explains that the *Mishkan* was a structure upon which the *Shechina* (Divine Presence) would rest. Hashem only associates Himself (so to speak) with

humility. Wherever there is a trace of *gayva* (pride), He will not go. Therefore, the *Mishkan* had to be a humble structure. The foundation was made of these silver pegs. They were made from equal contributions. No one could brag that he had a bigger share in the *adanim*. Similarly, all 96 *adanim* were exactly the same size, another sign of humility – no one was greater than another. Lastly, they formed the foundation, the lowest and most humble part of the structure. So you see, young man, that the foundation upon which the *Mishkan* rested was humility."

"That is fascinating, sir. Please tell us more."

"The Keli Yakar elaborates that the pegs were called 'adanim,' which has the same root as the word 'adon' – master. This teaches us that one who lowers himself in

this world, like the lowly pegs, becomes an 'adon' – a master – in the upper world. Similarly, one who lowers himself; Hashem lifts him and makes him the *yesod* of the *binyan* – the foundation of the structure of Klal Yisrael. That humility is the *yesod* upon which the Jewish Nation is built."

"Thank you very much sir. I see that you really know what you are building."

Kinderlach . . .

Humility is the key to greatness. Place yourself below other people. See their good qualities. Realize that they are older, wiser, wealthier, or more experienced than you. Do not try to act as their superior, rather, place them above you. Give them the honor and respect that they deserve. You will be building the foundation of a great structure – Klal Yisrael. You will be preparing a place for the Shechina to rest. And you will be making yourself truly great – an adon in the eyes of Hashem.

Baby Face

"Oh, no. It's that time of year again, Avi."

"What time, Chaim?"

"The time when the parashas ha'shavuah speaks about the *Mishkan*."

"What's wrong with that, Chaim?"

"Nothing. It's just all so boring to me. Ark, table, curtains, gold, silver, wool; what's the point? We have no *Mishkan* nowadays."

"True. However, there are worlds of important and relevant things that we learn

from these parshios. The *Mishkan* is today's news."

"Can you give me an example?"

"Look at this verse. 'You shall make two *Kruvim* of gold' (Shemos 25:18). Let me ask you, 'What is a *Kruv*?'"

"It was an angelic figure with the face of a baby."

"Right. Do you know why it had a baby face, Chaim?"

"No. Please enlighten me, Avi."

"Rav Yisrael Salanter, the founder of the *Mussar* movement, has a beautiful explanation. He begins with the verse, 'When Israel was a lad I loved him' (Hoshea 11:1). Which member of Klal Yisrael does Hashem love? One who manages to hold on to his youth."

"What does that mean? Aren't we always told to act maturely; beyond our years?"

"You are right, Chaim. However, Rav Yisrael is referring to that special quality of youth called flexibility. A young person is like a smooth paper which is easy to shape and mold into the desired form. Why? Because he listens to correction and acts upon it. Therefore, Hashem commanded Moshe to place the face of a child above the *Aron Kodesh* (Holy Ark). So that Klal Yisrael, both young and old, will learn to always see themselves as youths; to maintain that willingness and flexibility to change bad habits into good ones. To be soft as a reed, and always grow to higher and higher levels in Torah."

"That is beautiful."

"A striking example of this is found in parashas Ki Sisa. The verse (Shemos 33:11) refers to Yehoshua Bin Nun as a *na'ar* (youth)."

"How old was he at the time?"

"The Ramban calculates that he was 56 years old."

"That's not very young."

"Right. Rav Mordechai Shakovitzky zt"l once explained that Yehoshua was always willing to listen to his teacher, Moshe Rabbeinu. Thus he was always a *na'ar*; a person with the flexibility of youth."

"Avi, may we always stay eternally young."

"Amen."

Kinderlach . . .

You have a special maaleh. It is easy for you to listen and grow. Use it to go up and up. Never stop listening to those who are able to help you. Never stop trying to improve yourself. Always stay soft and pliable, like a young baby's skin. The secret of eternal youth is yours.

ההגדת לבנד

פרשת תרומה

היסוד – ענווה

"הסתכל על הבניין שהולך ונבנה שם, אברימי."
 "נראה שהוא יהיה בניין מרשים ביותר, חיים. מה הוא אמור להיות?"
 "בית מדרש של ישיבה."
 "איזה מקום יפה ללמוד את תורת ה'! נדמה לי שהאיש שעומד שם הוא מנהל העבודה. הייתי רוצה לשאול אותו כמה שאלות."
 חיים ואברימי פונים לאיש.

"סליחה, אדוני, האם אתה מנהל העבודה פה?"
 "כן, בחור צעיר."
 "זה בניין באמת יפה."
 "ברוך ה'."
 "כמה מקומות ישיבה יהיו בבית המדרש?"
 "בעזרת ה' 700 בחורים יוכלו ללמוד פה."
 "איזה קידוש השם! מה החלק החשוב ביותר של בניין גדול כמו זה?"

"היסודות, בחור צעיר. הבניין ניצב על קוביות בטון מזוין, שנושאות את משקל כל הבניין עליהן. אם אחת מהן תהיה אפילו מעט יותר גדולה מהשנייה, הקירות לא יהיו ישרים, והמבנה כולו יתמוטט בסופו של דבר."
 "זה מעניין מאוד. האם זה רעיון חדש?"
 "כלל וכלל לא. המשכן שבנה בצלאל במדבר לפני 3000 שנה התבסס על אותו עקרון."
 "באמת? חשבתי שהמשכן היה נייד, ושהעבירו אותו ממקום למקום."
 "אכן כן, אך הקרשים שמהם הורכבו דפנות המשכן הונחו על גבי אדנים – קוביות עם חורים עשויות כסף. ידות שבלטו מהקרשים הוכנסו לתוך החורים שלהן."
 "מאיפה בא הכסף לאדנים, אדוני?"
 "כל אחד מ-603,550 הגברים בעם ישראל תרם מחצית השקל (שמות ל"ח, כ"ו). מחצאי שקלים אלה של כסף טהור הכינו את 96 האדנים."
 "האם עשיר היה יכול לתרום יותר?"
 "בהחלט לא. כל אחד מבני ישראל תרם בדיוק אותה תרומה – מחצית השקל."
 "מדוע, אדוני?"

"זהו נושא עמוק מאוד, אישי הצעיר. הכלי יקר מסביר שהמשכן היה מבנה שעליו שרתה השכינה. ה' יכול להשכין שכינתו (כביכול) רק במקום של ענווה. כאשר יש אפילו מעט מזעיר של גאווה, אין מקום להשראת השכינה. לפיכך, המשכן היה חייב להיות מבנה של ענווה. היסוד היה מורכב מאדני כסף אלה, והם באו מתרומות שוות מכל אדם ואדם. אף אחד לא היה יכול להתפאר על חברו שהיה לו חלק גדול יותר באדנים. ובדומה לכך, כל 96 האדנים היו באותו גודל בדיוק – עוד סימן לענווה – אף אחד מהם לא 'התנשא' על חברו. ולבסוף, כולם ביחד הרכיבו את היסודות – החלק הנמוך ביותר של המשכן. אתה רואה, אם כן, שהיסוד של המשכן היה ענווה."
 "הדברים ממש מרתקים. מה עוד אומר הכלי יקר?"

"הכלי יקר ממשיך ומפרט שהשורש של המילה 'אדנים' הוא אותו השורש של המילה 'אדון'. דבר זה בא ללמדנו שמי שמשפיל עצמו בעולם הזה, הקב"ה מגביה אותו והוא נעשה ליסוד הבניין של כלל ישראל. ענווה – היא היסוד שעליו בנוי עם ישראל."
 "תודה רבה לך, אדוני. אני רואה שאתה יודע באמת איזה בניין אתה בונה."

ילדים יקרים ...

הענווה היא המפתח לגדולה. הנמיכו עצמכם ביחס לשאר בני האדם. שימו לב לתכונותיהם הטובות. הבינו שהם מבוגרים יותר, חכמים יותר, עשירים יותר או מנוסים יותר מכם. אל תנסו להתנשא עליהם, אלא להיפך – הגביהו אותם מעליכם. תנו להם את הכבוד המגיע להם. אם תעשו זאת, הרי תיצקו בכך את היסודות למבנה גדול ועצום – כלל ישראל – וגם תכינו בכך מקום שבו תוכל השכינה לשרות. ומלבד זאת, תשיגו גדולה אמיתית לעצמכם, ותהיו כאדונים בעיני ה'.

פני תינוק להם

"אוי. שוב הגענו לעונה הזאת בשנה."
 "איזו עונה, חיים?"
 "העונה שבה קוראים את פרשיות השבוע העוסקות במשכן."
 "ומה רע בכך?"
 "שום דבר. אבל זה פשוט משעמם. ארון, שולחן, יריעות, זהב, כסף, צמר: מה הטעם ללמוד את כל זה? הרי כבר אין לנו משכן."
 "נכון, אך יש הרבה הרבה דברים חשובים שאפשר ללמוד מפרשיות אלה – דברים שכן נוגעים לנו היום. המשכן שייך לא רק לעברנו, אלא גם להווה שלנו."
 "אולי אתה יכול לתת לי דוגמא?"
 "הבט בפסוק זה: 'ועשית שניים כרובים זהב' (שמות כ"ה, י"ח). מה זה כרוב?"
 "דמות של מלאך בעל פני תינוק."
 "נכון. והאם אתה יודע מדוע היו לכרובים פני תינוק?"
 "לא. ספר לי, מושי."
 "לרב ישראל סלנטר, מייסד תנועת המוסר, היה הסבר יפה לנושא זה. הוא מביא את הפסוק 'כי נער ישראל ואוהבהו' (הושע י"א, א'). איזה מין יהודי אוהב הקב"ה? זה שמחזיק בנערותו."
 "מה פירוש הדברים? הרי אומרים לנו תמיד להתנהג כמו מבוגרים!"
 "אתה צודק, חיים. אך הרב ישראל סלנטר מתייחס לתכונה המיוחדת של נערות והיא הגמישות. אדם צעיר הוא כמו נייר חלק: אפשר לכתוב עליו כל דבר, והוא יקבל זאת וישנה את התנהגותו בהתאם. ולכן מצווה ה' את משה להציב דמות עם פני תינוק מעל לארון הקודש - כדי שכלל ישראל, גדולים וקטנים, ילמדו תמיד לראות את עצמם כצעירים: לשמור על מידה זו של נכונות וגמישות לשנות הרגלים רעים ולפתח במקומם הרגלים טובים; להיות רכים כקנים, ותמיד לצמוח ולעלות למדרגות גבוהות יותר בתורה."
 "איזה פירוש יפה."
 "דוגמא בולטת לכך נמצאת בפרשת כי תשא. הפסוק (שמות ל"ג, י"א) מכנה את יהושע בן נון 'נער'."

"בן כמה הוא היה אז?"
 "לפי חישובו של הרמב"ן זצ"ל הוא היה בן 56 שנה."
 "זה לא צעיר במיוחד."
 "נכון. הרב מרדכי שקוביצקי הסביר פעם שיהושע תמיד היה מוכן לשמוע למורה, משה רבינו. וכך הוא היה תמיד נער: בעל הגמישות של גיל הילדות."
 "מושי, הלוואי ונשאר תמיד צעירים."
 "אמן."

ילדים יקרים ...

יש לכם מעלה מיוחדת: קל לכם לשמוע דברים ולגדול. השתמשו במידה זו כדי לעלות מעלה מעלה. אף פעם אל תפסיקו לשמוע לאלה היכולים לעזור לכם בכך. אף פעם אל תפסיקו לנסות להשתפר. השארו תמיד רכים וגמישים, כמו עורו של תינוק. סוד הנעורים הנצחיים בידיכם.